

ρικόσμημα τοῦ πλῆκτρον, ἀποκαθιστῶσι τὸ τραῦμα ἀλγαινὸν πολλάκις δὲ καὶ θανατηφόρον, ὅταν μάλιστα τὸ τραῦμα γίνῃ ἐπὶ μελῶν σώματος ὅπου ὑπάρχουσι νεῦρα, τένοντες καὶ μεμβράναι.

Ὁ ἰχθύς οὗτος ζῶν εἰς ὕδατος σχεδὸν τὰς θαλάσσας ἐπιπολάζει εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀλιεύεται δὲ μόνον πρὸς ἐξυγιάν ἐλαίου ἀπὸ τοῦ ἥπατος αὐτοῦ· τὸ μέγεθος αὐτοῦ φθάνει μέχρι 300 λιτρῶν Γαλλικῶν κατὰ βίρος.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ.

—οοο—

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους τῆς Πανδώρας, ἐδημοσιεύθη δι' αὐτῆς πραγματεία τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας Κ. Κ. Παπαδόπουλου, ἐπιγραφομένη ἅ Περι τῆς ἀρχῆς καὶ διακρῆσεως τῶν φύλων τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ ἔθνους κ. Ἡ πραγματεία αὕτη μεταφρασθεῖσα γαλλιστὶ ἐν Περὶσις ὑπὸ τοῦ Κ. Ν. Gaultier de Claubry ἐκδίδεται διὰ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, « *Revue des cours publics et des sociétés savantes* » καλουμένου. Προτάσσει δὲ ταύτης ὁ Κ. Egger, ὀνομαστός Ἑλληνιστὴς καὶ καθηγητὴς τῆς ἡμετέρας φιλολογίας, τὰ ἑξῆς·

« Ἐλάθουμεν παρὰ τοῦ Κ. Παπαδόπουλου, καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τῶν περὶ τῆς πρώτης ἱστορίας τῶν Ἑλληνικῶν φύλων ἐρευνῶν αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἀνεπτυξεν εἰς τρεῖς ἀκροάσεις κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1855 — 1856. Δημοσιεύομεν δὲ καὶ ἡμεῖς σήμερον γαλλιστὶ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ σοφοῦ τούτου ἔργου. Τὸ κοινὸν τῆς Γαλλίας θέλει ἀντιγράψαι ἀνεκμετρίτως μετὰ διαφέροντος τὸ νέον δοκίμιον τοῦ Ἀθηναίου καθηγητοῦ περὶ ζητημάτων ἃ τινὰ ἐπραγματεύθησαν οἱ μέγιστοι νόες τῶν σχολείων τῆς Δύσεως. Ἐκ μόνου δὲ τοῦ παραδείγματος τούτου δυνάμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ὀθωναίου Πανεπιστημίου καὶ τὴν πρῶτον τῶν ἐμβριθῶν σπουδῶν, εἰς χώραν τὴν ὁποίαν μόλις ἡμίσεια ἑκατονταετηρὶς χωρίζει ἀπὸ τῆς βιβλικότητος. Καὶ ἂν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἀπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Πανεπιστημίου ἐξεδόθησαν συγγράμματα ὁποῖα τὸ περὶ Ἑλληνικῆς συντάξεως τοῦ Κ. Ἀσωπίου, τὸ περὶ συνταγματικοῦ δικαίου τοῦ Κ. Σαριπόλου, καὶ τὸ περὶ Ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Κ. Ραγκβῆ, δὲν θέλομεν διστάζει νὰ ἐπευφημήσωμεν τὴν ἀνεγέρθησιν τῆς σοφίας καὶ τῆς κριτικῆς παρὰ τοῖς νέις Ἑλλησι. Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο νὰ ὑποθάλη καὶ ἀνεκνεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν τὰς συμπαθείας τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης κ.

E. EGGER.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἐν ἔτει 1855.

—οοο—

Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον εὐπρεστῆθη νὰ διακοινώσῃ πρὸς ἡμᾶς διαφόρους εἰδήσεις περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ὧν ἐμάθομεν τὴν ἀξιοσημεῖωσαν ἀνάπτυξιν τοῦ ναυτικοῦ τούτου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Τὸ 1845 ἦσαν ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ νεολόγια τῶν λιμένων 3,584 πλοῖα, δύναμιν ἔχοντα 161,103 τόνων, καὶ ὑπὸ δεκαπέντε χιλιάδων ναυτῶν ὀδηγούμενα. Τὸ δὲ 1855, τῶν μὲν πλοίων ὁ ἀριθμὸς ἀνέβη εἰς 5,052, τῶν δὲ τόνων εἰς 294,996, Τριάκοντα χιλιάδες ναυτῶν ἐπιβαίνουσιν εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα.

Ὅταν ἐντὶς δέκα ἔτων καὶ τῶν τόνων καὶ τῶν ναυτῶν ὁ ἀριθμὸς ἐδιπλασιάσθη σχεδὸν, προσδεύσας μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος μεθ' ἧς καὶ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς. Τὸ 1845 αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι εἶχον 19,720 πλοῖα, δύναμιν μὲν ἔχοντα δύο ἑκατομμυρίων καὶ 416,000 τόνων, ναύτας δὲ 118,600. Τὸ δὲ 1854 ἡ δύναμις αὕτη ἀνέβη εἰς τέσσαρα ἑκατομμύρια καὶ 802,902 τόνους. Ὅθεν συμπεραίνομεν ὅτι καὶ τῶν πλοίων ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶναι κατώτερος τῶν 34,000, οὔτε ὁ τῶν ναυτῶν ἐλάσσων τῶν 200,000. Ἡ μόνη μεταξὺ τῶν δύο ναυτικῶν διαφορὰ εἶναι ἡ τῆς ποσότητος τῶν πλοίων· διότι ἐνῶ τὰ τῆς Ἀμερικῆς ἐδιπλασιάσθησαν, τὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠγαυόθησαν ἀνάλογον πρῶτον. Καὶ τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ἀπύστου πολλαπλασιασμοῦ τῶν κατὰ τὴν βόρειον Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀτλαντικὴν ταξιδίων, δι' ἃ ἀνάγκη νὰ μεταχειρίζομεθα πλοῖα μεγελήτερα καὶ εὐρυχωρότερα.

Ἐπίρχει καὶ ἄλλο τι πλεονέκτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ παρεχόμενον πρὸς τὸ τῶν ἄλλων ἔθνων. Ἡ Ἑλλὰς μᾶλλον ἐμπορικὴ ἢ βιομηχανος, δὲν ἐξάγει πολλὰ ἴδια προϊόντα· διὰ τοῦτο τὰ πλοῖά τῆς ἐπιδίδονται εἰς τὴν ξέντην ἐμπορίαν, τὴν μετακομιστικὴν. Ἐνεργεῖται δὲ αὕτη μετὰ πολλῆς δραστηριότητος καὶ εὐφυίας· ἄλλως ἢ ἀνάπτυξις δὲν ἤθελε πώποτε ἀποβῆ ἁποία σήμερον. Ἡ Βελγικὴ, κατ' ἐξοχὴν βιομηχανος, ἐξάγει πολλὰ ἴδια προϊόντα, καὶ ὁμοίως τὸ ναυτικὸν τῆς εἶναι ἀνάξιον λόγου. Ἴδου τί ἀνέγνωμεν ἐσχάτως ἐν τῷ Βελγικῷ Μηνύτορι (Ἀριθμ. 147—148 τοῦ 1856)· α Δὲν ἔχομεν εἰμὴ μόνον 158 πλοῖα ἐμπορικὰ, συναποτελοῦντα δύναμιν 37,978 τόνων· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς πρὸ πολλοῦ μένει ὁ αὐτός, οὐδὲ φαίνεται ὅτι θέλει αὐξήσῃ ταχέως Ἐξ ἐναντίας ἡ βιομηχανία ἀναπτύσσεται βραθυρόν, καὶ ἀναλόγως πρὸς τὴν τῶν ὁμόρων Ἐπικρατειῶν κ

Καὶ σημειωτέον ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μετα-